

Borghild Anna Gangeskar
fødd Myklebust

☆ 17. mars 1931

† 10. april 2020

Gravferd frå Selje kyrkje
torsdag 16. april 2020

Preludering
"Air" av Bach
ved organist Jon Inge Sigerland

Musikkinnslag
"Den fyrste song"
ved Helga H. Rutledal, Erik Vederhus og Jon Inge Sigerland

Ingen er så trygg i fare
Som Guds lille barneskare,
Fuglen ei i skjul bak løvet,
Stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge.
Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
Bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke
Skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner,
Sine barns bekymring kjenner.

Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
Fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver,
Samme Fader han forbliver,
Og hans mål er dette ene:
Barnets sanne vel alene.

Lina Sandell-Berg, 1850

Inngangssord
ved prest Eli Johanne Rønnekleiv

Minneord
ved familien

Blomsterhelsingar

Musikkinnslag
"No livnar det i lundar"
ved Helga H. Rutledal, Erik Vederhus og Jon Inge Sigerland

Skriftlesing

Kjærlighet fra Gud
Springer like ut
Som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
I dens dype grunn
Gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
Som en yndig brud
Kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
Kom i Jesu navn,
Himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud
Er det store bud,
Er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
Og du har Guds fred,
For Gud selv er kjærlighet.

Jens Nicolai Ludvig Schjørring, 1854

Tale og bøn
Fellesbøn, Vår far

Å leva, det er å elska
Det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid
Mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
Å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna
Til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
All urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet
Å spegla Guds himmel av.

Anders Vassbotn, 1893

Postludium
"Ut mot havet" av Hifset Bræin
ved organist Jon Inge Sigerland

Før jordfestinga

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Etter jordfestinga

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*August H. Hoffmann von Fallersleben 1837
Peter Hognestad 1904*

*Takk for at du
var med oss i dag.*

Familien